

(สำเนา)

เลขรับ ๔๙/๒๕๖๔ วันที่ ๙ ก.ย. ๒๕๖๔

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนราษฎร์

สภาพัฒนราษฎร์

ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๙ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนราษฎร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาพัฒนราษฎร์พิจารณาและหากสภาพัฒนราษฎร์ลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอยุทธิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นิติพล ผิวเหมา ผู้เสนอ
(นายนิติพล ผิวเหมา)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) กัญจน์พงศ์ จงสุทนนามณี ผู้เสนอ
(นายกัญจน์พงศ์ จงสุทนนามณี)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) ประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร ผู้เสนอ
(นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) ญาณธิชา บัวเพื่อน ผู้เสนอ
(นางสาวญาณธิชา บัวเพื่อน)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ผู้เสนอ
(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) วรรณวิภา ไม้สน ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวิภา ไม้สน)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) เพญชา แสงจันทร์ ผู้เสนอ
(นางสาวเพญชา แสงจันทร์)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) ศักดินัย นุ่มนุ้ย ผู้เสนอ
(นายศักดินัย นุ่มนุ้ย)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(ลงชื่อ) ณัฐพล สีบศักดิ์วงศ์ ผู้เสนอ
(นายณัฐพล สีบศักดิ์วงศ์)

สมาชิกสภาพัฒนราษฎร์ พระครุก้าวไกล

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) วรรณ พิริยะโรจน์ ผู้เสนอ
(นายวรรณ พิริยะโรจน์)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สุทธวรณ สุบรรณ ณ อุดรยา ผู้เสนอ
(นางสาวสุทธวรณ สุบรรณ ณ อุดรยา)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) สุรเชษฐ ประวีณวงศ์คุณิ ผู้เสนอ
(นายสุรเชษฐ ประวีณวงศ์คุณิ)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ศิริกัญญา ตันสกุล ผู้เสนอ
(นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) ณธีภัสร์ กุลเศรษฐีสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นางสาวณธีภัสร์ กุลเศรษฐีสิทธิ์)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) รังสิมันต์ rome ผู้เสนอ
(นายรังสิมันต์ rome)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวนิ ผู้เสนอ
(นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวนิ)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ลงชื่อ) นานพ คีรีภูวดล ผู้เสนอ
(นายนานพ คีรีภูวดล)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคราษฎร
(ลงชื่อ) จิรภูษ ทองสุวรรณ ผู้เสนอ
(นายจิรภูษ ทองสุวรรณ)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคราษฎร
(ลงชื่อ) ณัชชา บุญไชยอินสวัสดิ ผู้เสนอ
(นายณัชชา บุญไชยอินสวัสดิ)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคราษฎร
(ลงชื่อ) วรรณวี ตะล่อมสิน ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวี ตะล่อมสิน)
สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคราษฎร

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากรุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ยุพารณ พิมพ์
สุวพ ทาน
ก. ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ดังต่อไปนี้
๑. แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ยกเลิกมาตรา ๓ (๔))
 ๒. แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง)
 ๓. แก้ไขกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)
 ๔. แก้ไขอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๒ (๒) และ (๓))

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดขั้นตอนกระบวนการในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดให้ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย ทำให้กระบวนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความล่าช้าไม่ทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที สมควรลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และเนื่องจากการออกคำสั่งในการแก้ปัญหาการปล่อยมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อันอาจทำให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ความรุนแรงยิ่งขึ้นจากความล่าช้าของกระบวนการดังกล่าว สมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๔) ในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณานີน່ງเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมมลพิษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมทรัพยากรดูแลและเงินแผ่น อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทั้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรฐานนี้ ให้รัฐมนตรีแจ้งไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ ก่อนส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกสี่ปี ในกรณี มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน อาจทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเร็วกว่าที่กำหนดได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้ง อากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่า มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจ ตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๓) ของมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาต รับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบ บำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุม การปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒”

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดขึ้นตอนกระบวนการในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดให้ด้วยความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย ทำให้กระบวนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความล่าช้า ไม่ทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที สมควรลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และเนื่องจากการออกคำสั่งในการแก้ปัญหาการปล่อยมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อันอาจทำให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นจากความล่าช้าของกระบวนการดังกล่าว สมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (ร่างมาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิษโดยตัดปัดกรุงเทพมหานครออกและเพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไม่น้อยกว่าหกคน (ร่างมาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕ โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษในการประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในราชกิจจานุเบกษา โดยต้องแจ้งไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบก่อนการส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกสี่ปี เว้นเมื่อเหตุจำเป็นเร่งด่วนอาจดำเนินการเร็วกว่ากำหนดได้ (ร่างมาตรา ๕)

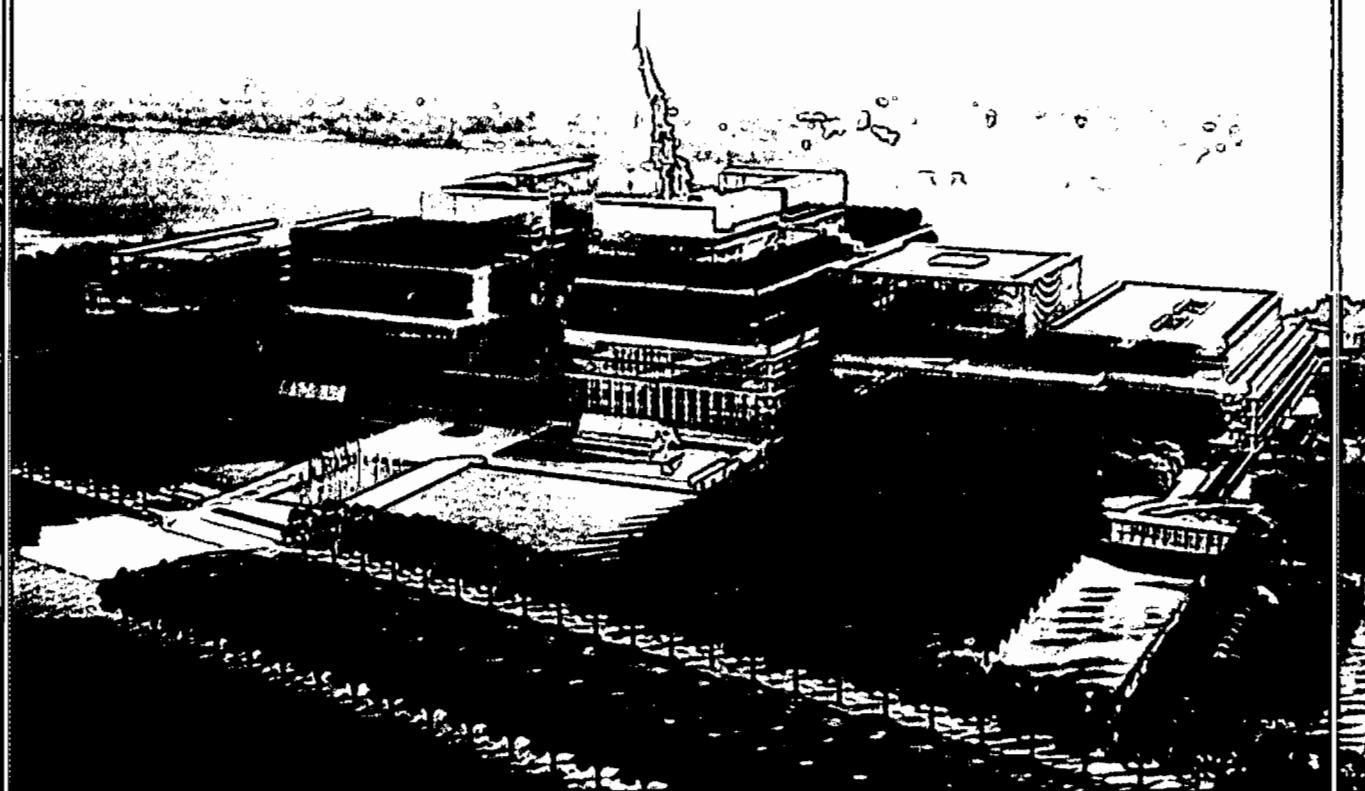
๔. แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้กรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น แต่มาตรฐานนั้นไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ก็ให้มาตรฐานนั้นมีผลใช้บังคับต่อไป แต่ถ้ามาตรฐานนั้นต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกกรณี โดยไม่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ซึ่งขาดกรณีที่ไม่อาจดำเนินการและแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ อีกต่อไปเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในมาตรา ๕๕ และการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (ร่างมาตรา ๖)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมคลพิชในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น และการออกคำสั่ง เป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิช ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษทั้งในกรณีโรงงานอุตสาหกรรมและมีใช้โรงงานอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๓)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ภายใต้พิพิธพิจารณาฯ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ดังต่อไปนี้

๑. ยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (ร่างมาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิษโดยตัดปลดกรุงเทพมหานครออกและเพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไม่เกินหกคน (ร่างมาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕ โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษในการประกาศกำหนด มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในราชกิจจานุเบกษา โดยต้องแจ้งไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเพื่อทราบก่อนการส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุง มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกสี่ปี เว้นเมื่อเหตุจำเป็นเร่งด่วนอาจดำเนินการเร็วกว่ากำหนดได้ (ร่างมาตรา ๕)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้กรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น แต่มาตรฐานนั้นไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ก็ให้มาตรฐานนั้นมีผลใช้บังคับต่อไป แต่ถ้ามาตรฐานนั้นต่ำกว่ามาตรฐานควบคุม มลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น แก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกกรณี โดยไม่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ซึ่งขาดกรณีที่ไม่อาจดำเนินการและแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ อีกต่อไปเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในมาตรา ๕๕ และการยกเลิก อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษ จากแหล่งกำเนิด (ร่างมาตรา ๖)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับในอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิชอื่น และการออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแห่งกำเนิดมลพิช ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชทั้งในภาระงานอุตสาหกรรมและมีใช้ในภาระงานอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๗)

๒.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดขั้นตอนกระบวนการในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิดให้ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย ทำให้กระบวนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความล่าช้าไม่ทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที สมควรลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิด และเนื่องจากการออกคำสั่งในการแก้ไขปัญหาการปล่อยมลพิชของโรงงานอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อันอาจทำให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ความรุนแรงยิ่งขึ้นจากความล่าช้าของกระบวนการตั้งกล่าว สมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายนิติพล ผิวเหมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

๑. ยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิด (ร่างมาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิชโดยตัดปลัดกรุงเทพมหานครออกและเพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไม่เกินหกคน (ร่างมาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕ โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิชในการประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิดในราชกิจจานุเบกษา โดยต้องแจ้งไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบก่อนการส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิดทุกสี่ปี เว้นเมห์ดุจำเป็นเร่งด่วนอาจดำเนินการเร็วกว่ากำหนดได้ (ร่างมาตรา ๕)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้กรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมลพิษจากแหล่งกำเนิดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น แต่มาตรฐานนั้นไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้มาตรฐานนั้นมีผลใช้บังคับต่อไป แต่ถ้ามาตรฐานนั้นต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น แก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกกรณี โดยไม่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ซึ่งข้าราชการที่ไม่อาจดำเนินการและแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ อีกด่อไปเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในมาตรา ๕๕ และการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมลพิษจากแหล่งกำเนิด (ร่างมาตรา ๖)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมลพิษในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับในอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือลพิษอื่น และการออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแห่งกำเนิดมลพิษ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมลพิษทั้งในกรณีโรงงานอุตสาหกรรมและมิใช่โรงงานอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๗)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- (๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๓) กระทรวงกลาโหม
- (๔) กระทรวงการคลัง
- (๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๖) กระทรวงคมนาคม
- (๗) กระทรวงมหาดไทย
- (๘) กระทรวงศึกษาธิการ
- (๙) กระทรวงสาธารณสุข
- (๑๐) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๑๑) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๓) สำนักงบประมาณ
- (๑๔) กรมควบคุมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๕) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๖) กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๑๗) กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- (๑๘) กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

- (๑๙) กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม
- (๒๐) กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
- (๒๑) กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๒๒) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒๓) สำนักงานสำรวจแห่งชาติ
- (๒๔) สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๒๕) ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม
- (๒๖) ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดตามร่างมาตรา ๓

(๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพโดยตัดปลดกรุงเทพมหานครออกและเพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไม่เกินหกคนตามร่างมาตรา ๔

(๓) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕ โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพพิษในการประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดในราชกิจจานุเบกษา โดยต้องแจ้งไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบก่อนการส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดทุกสี่ปี เว้นเมื่อเหตุจำเป็นเร่งด่วนอาจดำเนินการเร็วกว่ากำหนดได้ตามร่างมาตรา ๕

(๔) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้กรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น แต่มาตรฐานนั้นไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้มาตรฐานนั้นมีผลใช้บังคับต่อไป แต่ถ้ามาตรฐานนั้นต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น แก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดทุกกรณี โดยไม่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาดกรณีที่ไม่อาจดำเนินการและแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ อีกต่อไปเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในมาตรา ๕๕ และการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดตามร่างมาตรา ๖

(๕) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมคุณภาพในกรุงเทพมหานครให้เป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบ

บำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น และการออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแห่งกำเนิดมลพิษ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทั้งในกรณีงานอุตสาหกรรมและมิใช่งานอุตสาหกรรมตามร่างมาตรฐานฯ

(๖) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๕๙ วัน นับจากวันขึ้นเว็บไซต์ถึงวันปิดการรับฟังความคิดเห็น

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- (๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๓) กระทรวงกลาโหม
- (๔) กระทรวงการคลัง
- (๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๖) กระทรวงคมนาคม
- (๗) กระทรวงมหาดไทย
- (๘) กระทรวงศึกษาธิการ
- (๙) กระทรวงสาธารณสุข
- (๑๐) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๑๑) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๓) สำนักงบประมาณ
- (๑๔) กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑๕) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๖) กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๑๗) กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- (๑๘) กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม
- (๑๙) กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม
- (๒๐) กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
- (๒๑) กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๒๒) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒๓) สำนักงานด้ำรจนะแห่งชาติ
- (๒๔) สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ข้อมูลที่นำไปร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

-ไม่มี-

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๗ ราย

ได้แก่

- (๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๓) กระทรวงสาธารณสุข
- (๔) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๕) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๗) สำนักงบประมาณ
- (๘) กรมควบคุมลพิช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๙) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๐) กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๑๑) กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- (๑๒) กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม
- (๑๓) กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม
- (๑๔) กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๑๕) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑๗) สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดตามร่างมาตรา ๓

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นชอบด้วยในหลักการและเหตุผลในการแก้ไขเพื่อมให้กระบวนการดูแลรักษาระบบน้ำที่ดีขึ้นได้อย่างทันท่วงที (สำนักนายกรัฐมนตรี) - เห็นชอบด้วยเนื่องจากทำให้ลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (กระทรวงสาธารณสุข) - เห็นด้วย เนื่องจากประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นอำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ แล้ว การยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้ความเห็นชอบจะเป็นการลดขั้นตอนและระยะเวลาเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพ และกระจายการกิจธุรกิจ (สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร) - เห็นชอบตามร่างฯ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติที่อาจส่งผลให้เกิดความล่าช้าต่อการแก้ไขปัญหา (กรมการปกครอง) - เห็นด้วยในหลักการ แต่มีข้อเสนอแนะว่า การยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิด อาจทำให้ขาดความรอบคอบและขาดการกลั่นกรองโดยเฉพาะการออกมาตรฐานที่ไม่สมดุลกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมได้ (กระทรวงอุตสาหกรรม)	- ไม่เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนด มาตรฐานควบคุมคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิด อาจทำให้ขาดความรอบคอบและขาดการกลั่นกรอง โดยเฉพาะการออกมาตรฐานที่ไม่สมดุลกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมได้ (กระทรวงอุตสาหกรรม) - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากในการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพจากแหล่งกำเนิดตามมาตราฐาน ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติสิ่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ควรจะเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา ภาระรวมในระดับนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดเอกสารในการกำหนดมาตรฐานควบคุมคุณภาพจากแหล่งกำเนิดดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการพิจารณาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามที่กำหนดไว้เดิม (สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมได้ (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) - เห็นด้วย เนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ เป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย การให้ อำนาจจัดการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา^๑ กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เป็นการลดความซ้ำซ้อนของการปฏิบัติงาน ทำให้ การแก้ไขปัญหาการควบคุมมลพิษเป็นไปโดยรวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ (กรมวิชาการเกษตร) - เห็นพ้องด้วยกับการยกเลิกอำนาจเกี่ยวกับการ ให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษ จากแหล่งกำเนิดโดยนำไปกำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษเนื่องจากจะทำให้ เกิดความคล่องตัวในการควบคุมและแก้ไขปัญหา การปล่อยมลพิษได้อย่างทันท่วงที (กรมการขนส่งทางบก) - เห็นด้วย (สำนักงานตำรวจนครบาล)	

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุม
มลพิษโดยตัดปลดกรุงเทพมหานครออกและเพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไม่เกินหกคนตามร่างมาตรา ๔

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นชอบด้วยในหลักการและเหตุผลในการแก้ไข เพื่อมิให้กระบวนการกรุดแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความ ล่าช้า และทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที (สำนักนายกรัฐมนตรี) - เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากจะได้มี ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ เป็นกรรมการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การพิจารณาประเด็น สิ่งแวดล้อมครอบคลุมและครบถ้วนมากขึ้น (กระทรวงอุตสาหกรรม)	- ไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจากกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ที่มีปัญหามลพิษเกิดขึ้น^๒ ตลอดเวลาต่อเนื่อง ประกอบกับกรุงเทพมหานคร เป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีอัตรากำลังและงบประมาณเป็นของตนเอง การตัดปลดกรุงเทพมหานครออกจาก คณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงขาดการมีส่วนร่วม ที่สำคัญของหน่วยงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ ความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นชอบด้วยเนื่องจากทำให้ลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (กระทรวงสาธารณสุข) - เห็นด้วยในหลักการ เพื่อจะได้มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การพิจารณาประเด็นสิ่งแวดล้อมครอบคลุมและครบถ้วนมากขึ้น (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) - เห็นด้วย เนื่องจากองค์ประกอบของ “คณะกรรมการควบคุมมลพิษ” ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันประกอบไปด้วยผู้ดำเนินการแทนที่ในระดับอธิบดีกรมหรือเทียบเท่า ซึ่งดำเนินการปลัดกรุงเทพมหานครเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่าปลัดจังหวัด หากให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิษส่วนปลัดจังหวัดอื่นไม่ได้เป็น ก็อาจจะเกิดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรมได้ เนื่องจากในปัจจุบันในหลายจังหวัดก็ได้มีการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้เช่นกัน ดังนั้น ตามร่างมาตรา ๕๒ ที่แก้ไขใหม่ตัดปลัดกรุงเทพมหานครออกจาก การเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมหรือเทียบเท่า และได้เพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่ตั้งจากเดิมไม่เกินห้าคน เป็นไม่เกินหกคนโดยยังให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ เช่นเดิม จึงเหมาะสมแล้ว (กรมวิชาการเกษตร)	อีกทั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนพอสมควรแล้ว (กรรมการขับส่งทางบก) - ไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจากปัญหาแหล่งกำเนิดมลพิษในปัจจุบันหลายพื้นที่ใน กทม. อาจเป็นต้นกำเนิดที่ก่อให้เกิดมลพิษไม่ว่าจะเป็นของเสีย วัตถุอันตราย น้ำเสีย อากาศเสีย เทหูรำคาญ ภาระมลพิษ แหล่งกำเนิดมลพิษ อาจเป็นภัยอันตรายและกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจำนวนมากทั้งส่งผลต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การกำหนดให้มีผู้แทนจาก กทม. ไว้จะสามารถให้ข้อมูลและความคิดเห็น อันเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ (สำนักงานตำรวจนายังแห่งชาติ)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕ โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุม มลพิษในการประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ในราชกิจจานุเบกษา โดยต้องแจ้งไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบก่อนการส่งเรื่อง

ไปประการในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกสีปี เว้นเมื่อเหตุจำเป็นเร่งด่วนอาจดำเนินการเร็วกว่ากำหนดได้ตามร่างมาตรา ๕

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นชอบด้วยในหลักการและเหตุผลในการแก้ไขเพื่อมให้กระบวนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความล่าช้า และทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที (สำนักนายกรัฐมนตรี) - เห็นชอบด้วยเนื่องจากทำให้ลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (กระทรวงสาธารณสุข)	- ไม่เห็นด้วยในหลักการของการแก้ไข มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ในส่วนของการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตั้งที่ระบุไว้ในข้อ ๑ (กระทรวงอุตสาหกรรม) - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากหากตัดขั้นตอนการเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบออก จะทำให้มีความครอบคลุม ในเชิงบริหาร เพราะเป็นองค์กรเดียวที่พิจารณา เชิงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วยผู้บริหารหลายหน่วยงานของรัฐ ที่จะให้ความเห็นด้านต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ (สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม)
- เห็นด้วยในการตัดขั้นตอนการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งมีข้อดี ในการลดขั้นตอนของการกฎหมายเพื่อควบคุมมลพิษ ออกจากนี้ เห็นว่า ๑. มาตรา ๕๕ วรรคสอง “ให้รัฐมนตรี แจ้งไปยังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ ก่อน ส่งเรื่องประกาศราชกิจจานุเบกษา” นั้น อาจเป็น การจำกัดความเห็นและข้อเสนอแนะ เห็นควร พิจารณาเพิ่มบทบาทให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติสามารถให้ข้อแนะนำหรือความเห็นประกอบ ก่อนประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ ๒. เห็นด้วยกับมาตรา ๕๕ วรรคสาม ... “ให้มี การทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิษ จากแหล่งกำเนิดทุกสีปี หรือเร็วกว่าที่กำหนด ได้” เพื่อความยืดหยุ่นในการปรับแก้ไขค่ามาตรฐาน ให้ทันต่อสถานการณ์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม ในอนาคต(สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร) - เห็นชอบตามร่างฯ เนื่องจากเป็นการลดขั้นตอน การปฏิบัติ และมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไข ปัญหาการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด รวมถึง มีการกำหนดระยะเวลาที่จะทบทวนและปรับปรุง มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุก ๕ ปี	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ซึ่งจะทำให้มาตรฐานมีความทันสมัย และเหมาะสม ต่อการแก้ไขปัญหา (กรรมการปกครอง) - เห็นด้วยในหลักการ แต่มีข้อเสนอแนะควรปรับ จาก “กำหนดให้ต้องมีการทบทวนและปรับปรุง มาตรฐานควบคุมผลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกสีปี” เป็น “กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกี่ยวกับ มาตรฐานการควบคุมผลพิษจากแหล่งกำเนิดทุก ห้าปี” เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งได้กำหนดให้หน่วยงาน ของรัฐที่รับผิดชอบบังคับใช้กฎหมายต้องทำการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกห้าปี ประกอบกับ ได้มีการกำหนดข้อยกเว้น กรณี “จำเป็นเร่งด่วนอาจ ดำเนินการเร็วกว่ากำหนดได้ตามร่างมาตรา ๕” รองรับไว้อยู่แล้ว ทั้งนี้ หากกำหนดให้ต้องทำการ ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมผลพิษ แต่ยังไม่มีเหตุผล สมควรถึงขั้นปรับปรุงมาตรฐาน อาจส่งผลให้ เจ้าหน้าที่ถูกฟ้องละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เด (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) - เห็นด้วย เนื่องจากเดิมมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับที่ใช้บังคับอยู่ ในปัจจุบันกำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำนำ ของคณะกรรมการควบคุมผลพิษและโดย “ความเห็นชอบ” ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา^๑ กำหนดมาตรฐานการควบคุมผลพิษจากแหล่งกำเนิด ซึ่งตามร่างมาตรา ๕๕ ที่แก้ไขใหม่ได้ตัดการ ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติออก เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน แต่รัฐมนตรียังคงต้องแจ้งไปยังคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบก่อนส่งเรื่องไป ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงเหมาะสมแล้ว	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ส่วนตามร่างมาตรา ๕๕ ที่แก้ไขใหม่ที่กำหนดให้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนินทุกสีปี และมีกรณียิกเว้นให้ทบทวนก่อนกำหนดได้ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน จึงถือว่าเหมาะสมแล้ว เนื่องจากมลพิษจากแหล่งกำเนินควรมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน (กรมวิชาการเกษตร) - เห็นด้วยให้มีการกำหนดระยะเวลาสำหรับการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ (สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม) - เห็นพ้องด้วยในหลักการในการกำหนดให้ระยะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้พิจารณามาตรฐานควบคุมมลพิษออกจากแหล่งกำเนิดเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศมาตรฐานดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ขั้นตอนในการออกประกาศมาตรฐาน อันส่งผลให้การแก้ไขปัญหามลพิษสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นทันต่อสถานการณ์ปัญหามลพิษที่เกิดขึ้น (กรมการขับเคลื่อนสังคมฯ) - เห็นด้วย (สำนักงานตำรวจนแห่งชาติ)	

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้กรณีที่มีการกำหนด มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น แต่มาตรฐานนั้นไม่ต่ำกว่า มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ก็ให้มาตรฐานนั้น มีผลใช้บังคับต่อไป แต่ถ้ามาตรฐานนั้นต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น แก้ไขให้เป็นไปตาม มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดทุกกรณี โดยไม่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเป็นผู้ซึ้งขาดกรณีที่ไม่อาจดำเนินการและแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ อีกด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในมาตรา ๕๕ และการยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบการกำหนด มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามร่างมาตรา ๖

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นชอบด้วยในหลักการและเหตุผลในการแก้ไขเพื่อมให้กระบวนการการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความล่าช้า และทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้ เห็นว่าปัจจุบันโลกประสบภาวะสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง (Climate Change) โดยประชาคมโลกได้มีการขับเคลื่อนเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเร่งด่วน ดังจะเห็นได้จากการประชุมรัฐวิสาหกิจกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ (UN Climate Change Conference 2021 – UNFCCC COP26) ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้เข้าร่วมการประชุม World Leader Summit ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประชุมดังกล่าวด้วย เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ณ เมืองกลาสโกว์ สาธารณรัฐนิยม โดยเป้าหมายของการประชุม ได้แก่ การไม่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกเข้าสู่ชั้นบรรยากาศเพิ่มเติม (net zero) ป้องกันไม่ให้อุณหภูมิโลกเพิ่มขึ้นเกินกว่า ๑.๕ องศาเซลเซียส ภายในกลางศตวรรษปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ระดมเงินทุนเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว และการจัดทำบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Paris Rulebook) ตามความตกลงปารีส เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลภาครัฐกิจ และภาคประชาชน ซึ่งการจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ... มาตรา ๖ จึงสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันแล้ว นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับหลักการของการเป็นภูมิภาคในกระบวนการกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้ประเทศไทยมีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมไม่ต่ำกว่ามาตรฐานสิ่งแวดล้อมตามที่	- ไม่เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากมาตรฐานควบคุณภาพที่ได้รับการกลั่นกรองทั้งจากคณะกรรมการควบคุณภาพพิเศษและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีความเหมาะสมแล้ว และเห็นควรให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาดการดำเนินการตามมาตรฐาน ๕๖ ต่อไป (กระทรวงอุตสาหกรรม) - ไม่เห็นด้วย การกำหนดมาตรฐานควบคุณภาพจากแหล่งกำเนิดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นแต่มาตรฐานนั้นไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุณภาพจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๕ อาจมีสาเหตุจากข้อจำกัดหลายด้านในการปฏิบัติจริง จึงเห็นควรให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาดโดยเรียกผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเข้ามายังให้ข้อมูลประกอบการพิจารณา (สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร) - ไม่เห็นด้วยกับการไม่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ชี้ขาดการดำเนินการตามมาตรา ๕๖ เนื่องจากมาตรฐานควบคุณภาพที่ได้รับการกลั่นกรองทั้งจากคณะกรรมการควบคุณภาพพิเศษและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีความเหมาะสมแล้ว (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากมีการตัดถ้อยคำในส่วนท้ายของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกร ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ให้อำนาจคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ควบคุม กำกับการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานของรัฐเพื่อให้ภูมิภาคเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
กฏหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อมกำหนด (สำนักนายกรัฐมนตรี) - เห็นชอบด้วย เนื่องจากทำให้ลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (กระทรวงสาธารณสุข) - เห็นด้วย เนื่องจากหากมีกฏหมายอื่นกำหนด มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดไว้แล้ว โดยที่ มาตรฐานนั้นไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศตาม พรบ. ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ ก็ควรให้ มาตรฐานนั้นมีผลใช้บังคับต่อไป ซึ่งถ้ามาตรฐานนั้น ต่ำกว่ามาตรฐานตาม พรบ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ ก็ให้หน่วยงานนั้น แก้ไขให้เป็นไปตาม พรบ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ ซึ่งเป็นกฏหมายมาตรฐานในการควบคุมมลพิษ จึงเหมาะสมแล้ว (กรมวิชาการเกษตร) - เห็นพ้องด้วยกับการกำหนดให้สามารถใช้ มาตรฐานการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม กฏหมายอื่นได้ แต่มาตรฐานนั้นต้องไม่ต่ำกว่า มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด ซึ่งในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานค่ามลพิษและวิธีการตรวจวัดของกรรมการชนส่ง ทางบกก็เป็นไปตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด. (กรมการขันส่งทางบก) - เห็นด้วย (สำนักงานด้ำรวจแห่งชาติ)	(สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม)

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น และการออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแห่งกำเนิดมลพิษ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทั้งในกรณีโรงงานอุตสาหกรรมและมิใช่โรงงานอุตสาหกรรมตามร่างมาตรา ๗

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นชอบด้วยในหลักการและเหตุผลในการแก้ไขเพื่อมให้กระบวนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความล่าช้า และทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที (สำนักนายกรัฐมนตรี) - เห็นชอบด้วยเนื่องจากทำให้ลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (กระทรวงสาธารณสุข) - เห็นด้วย เพื่อลดขั้นตอนการดำเนินการต่อผู้ก่อมลพิษให้หยุดการกระทำการที่อาจปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยเร็วที่สุด เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจทวีความรุนแรงมากขึ้น และเพื่อความรวดเร็วต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม (สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร) - เห็นชอบตามร่างฯ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที อันเป็นการป้องกันการส่งผลกระทบต่อสาธารณะในวงกว้าง (กรมการปกครอง) - เห็นด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจในการควบคุม แก้ไขปัญหามลพิษได้อย่างเป็นระบบและรวดเร็ว ลดคล่องกันสถานการณ์ (กรมวิชาการเกษตร) - เห็นด้วย (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)	- ไม่เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากหลักการเดิมของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้บัญญัติไว้ชัดเจนดีแล้ว โดยจำแนกแหล่งกำเนิดมลพิษออกเป็นสองกรณี คือแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม และที่ไม่ใช่โรงงานอุตสาหกรรมซึ่งกรณีที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม มีกฎหมายว่าด้วยโรงงานซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ และมีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานซึ่งมีความเชี่ยวชาญกำกับดูแลอยู่แล้ว การแก้ไขมาตรา ๘๒ (๒) (๓) ดังกล่าวเพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งเป็นหนังสือหรือสั่งปรับทั้งในกรณีที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมและมิใช่โรงงานอุตสาหกรรม ตามร่างมาตรา ๗ ดังกล่าว จะทำให้กฎหมายมีความซ้ำซ้อนกัน เป็นการสร้างภาระให้กับประชาชน และก่อให้เกิดความสับสนต่อผู้ประกอบการในการปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าที่ นอกจากนั้น ถ้าไม่มีความชัดเจนว่ากฎหมายที่มีในปัจจุบันเกิดปัญหาอย่างใด และเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขโดยการประสานงานระหว่างหน่วยงาน จึงต้องมีการแก้ไขกฎหมายในลักษณะดังกล่าว (กระทรวงอุตสาหกรรม)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- ไม่เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจาก หลักการเดิม ของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมได้บัญญัติไว้ชัดเจนดีแล้ว โดยจำแนก แหล่งกำเนิดมลพิษออกเป็นสองกรณี คือ แหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม และที่ไม่ใช่โรงงานอุตสาหกรรมซึ่งกรณีที่เป็น โรงงานอุตสาหกรรม มีกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้วการแก้ไข มาตรา ๔๒ (๒) (๓) ดังกล่าว ให้เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษ มีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่ง เป็นหนังสือหรือสั่งปรับ ทั้งในกรณีที่เป็นโรงงาน อุตสาหกรรม และมิใช่โรงงานอุตสาหกรรม ตามร่างมาตรา ๗ ดังกล่าว จะทำให้กฎหมาย มีความชัดเจน กัน ทำให้เป็นการสร้างภาระให้กับ ประชาชนได้ และก่อให้เกิดความสับสนต่อ ผู้ประกอบการในการปฏิบัติตามคำสั่งพนักงาน เจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ กรณีมีหน่วยงานกำกับดูแลโดยตรง อยู่แล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ควรบัญญัติ กฎหมายไปบังคับใช้ในเรื่องเดียวกันอีก เนื่องจาก ไม่มีความจำเป็นและอาจขัดต่อรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) - ไม่เห็นด้วย เห็นว่าควรยังต้องคงถ้อยคำ ดังกล่าวไว้ เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดความขัดแย้ง ระหว่างหน่วยงานในการดำเนินการกับแหล่งกำเนิด มลพิษประเภทโรงงานอุตสาหกรรม (สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม)

๖. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๑. บันทึกหลักการและเหตุผลควรระบุเหตุผลหรือความจำเป็นที่เสนอตัดปัลลัคกรุงเทพมหานคร ออกจากองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ นอกจากนี้ เห็นว่า มาตรฐานควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดจะถูกนำมาใช้กับทุกแหล่งกำเนิดมลพิษ ดังนั้น คณะกรรมการควบคุมมลพิษผู้ให้คำแนะนำหรือให้ ข้อมูลกับรัฐมนตรีจึงควรมาจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้ กฎหมายนี้ด้วย และขอเสนอให้เพิ่มผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็น

กรรมการ ในคณะกรรมการ ในคณะกรรมการควบคุมมลพิช เนื่องจากมีความเชี่ยวชาญและองค์ความรู้ด้านวิชาการ ตลอดจนสามารถบูรณาการประযุชน์จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการควบคุมมลพิชสู่การนำมายืนยันได้อย่างเป็นรูปธรรม (สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร)

๒. ร่างมาตรา ๔ ควรให้ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการควบคุมมลพิชในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงเป็นผู้พิจารณา(กรรมการปกครอง)

๓. ในส่วนการแก้ไขมาตรา ๕๕ วรรคสาม มีข้อเสนอแนะควรปรับจาก “กำหนดให้ต้องมีการบททวนและปรับปรุงมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิดทุกสีปี” เป็นกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรฐานการควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิดทุกห้าปี เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบบังคับใช้กฎหมายต้องทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกห้าปี ประกอบกับได้มีการกำหนดข้อยกเว้น กรณีจำเป็นเร่งด่วนอาจดำเนินการเร็วกว่ากำหนดได้ตามร่างมาตรา ๕ รองรับไว้อยู่แล้ว (กระทรวงอุตสาหกรรม)

๔. ร่างมาตรา ๖ ในกรณีการตัดอำนาจของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการเป็นผู้ชี้ขาดกรณีที่ส่วนราชการไม่อาจดำเนินการและแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิด โดยระบุเพียงว่า “ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิชจากแหล่งกำเนิด” ซึ่งกรรมการปกครองมีความเห็นว่าการปล่อยให้ส่วนราชการดำเนินการแต่เพียงลำพังอาจส่งผลเสียตามมาในภายหลัง เนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะกรรมการควบคุมมลพิช ไม่สามารถรับทราบถึงการดำเนินการหรือปัญหาอุปสรรคของส่วนราชการได้ อันอาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงเห็นควรเพิ่มเติมตอนท้ายของร่างมาตรา ๖ ว่า “และให้รายงานผลการปฏิบัติและปัญหาอุปสรรคให้คณะกรรมการควบคุมมลพิชทราบ” (กรรมการปกครอง)

๕. ตามพระราชบัญญัติสิ่งเสริมและรักษากุญแจพิเศษสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ (๒) และ (๓) ได้กำหนดกระบวนการในการบังคับใช้กฎหมายให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชแจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชแจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายเฉพาะ เช่น เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดำเนินการกับผู้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้อง หรือสั่งปรับแล้วแต่กรณีก่อน หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายเฉพาะไม่ดำเนินการ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิช จึงมีอำนาจดำเนินการได้ แต่ในร่างมาตรา ๗ ได้ตัดขั้นตอนการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานตามกฎหมายเฉพาะออก ซึ่งหากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชและเจ้าพนักงานตามกฎหมายเฉพาะได้บังคับใช้กฎหมายพร้อมกับในคราวเดียวกันหรือไม่ภายหลัง จะเป็นออกคำสั่งหรือสั่งลงโทษชั้อนกัน และจะมีผลทางกฎหมายเป็นประการใดหรือไม่ อย่างไร (สำนักนายกรัฐมนตรี)

๖. ในประเด็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชตามมาตรา ๗ ในการออกคำสั่งควบคุมและแก้ไขปัญหาการปล่อยมลพิชของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งอาจมีความทับซ้อนกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรพิจารณาประเด็นนี้เพิ่มเติมอย่างรอบด้าน (กระทรวงสาธารณสุข)

๗. ในการกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมลพิษไม่กระทบต่อการดำเนินงานของกรรมการขันส่งทางบก อย่างไรก็ได้ควรรับฟังเหตุผลจากกรรมกรงานอุตสาหกรรมและกรรมควบคุมลพิษเกี่ยวกับการแบ่งแยกอำนาจในการควบคุมกำกับดูแลกรณีดังกล่าวด้วย

๘. หลักการของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและประชาชนผู้มีสิทธิเลือดตั้ง สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ... ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอปรับปรุงแก้ไข ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว กระทรวงฯ จะได้นำประเด็นต่างๆ ไปประกอบการพิจารณารวมกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ... ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๙. หลักการของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักของสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว เห็นควรดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อนำร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคก้าวไกล และประชาชนผู้มีสิทธิเลือดตั้ง ไปประกอบการพิจารณารวมกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (กรมควบคุมลพิษ)

๑๐. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยนายนิติพล ผิวเหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล และคณะมีเจตนารมณ์ที่สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่เสนอโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ต้องการให้เป็นกฎหมายกลางทางด้านสิ่งแวดล้อมมีวัดถูประสงค์เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย โดยร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่เสนอโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและได้ผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาร่างกฎหมายฯ หมวด ๗ ความรับผิดทางเพ่ง ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในชั้นนี้ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจึงไม่อาจให้ความเห็นตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นพร้อมขอเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี) ดังกล่าวได้ (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม)

๑๑. หากการลดขั้นตอนของกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมลพิษจากแหล่งกำเนินเพิ่มเติมการกำหนดทบทวนเพื่อปรับปรุงมาตรฐานดังกล่าวตามระยะเวลา และการปรับองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมลพิษเป็นไปตามความเหมาะสม ทำให้กระบวนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น นอกจากนี้ หากการปรับกระบวนการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำ

เสียหรือกำจัดของเสียจัดการ แก้ไข เปลี่ยนแปลงปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น และการออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือครอบครองแหล่งกำเนินมลพิษซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒ ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมได้รวดเร็วและทันตามสถานการณ์ปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน)

๑๒. การปรับปรุงกระบวนการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด โดยการเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดให้มีความกระชับยิ่งขึ้นและส่งผลให้การบริหารจัดการมลพิษเกิดประสิทธิภาพและทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที่ รวมถึงควรพิจารณาปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าว ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมให้กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. เป็นมาตรฐานหลักที่กฎหมายฉบับอื่นจะต้องดำเนินการตาม จะทำให้ประเทศไทยมีมาตรฐานกลางในการควบคุมมลพิษที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องถือปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการออกคำสั่งเป็นหนังสือปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนินมลพิษ ช่วยเสริมบทบาทเชิงรุก ให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญามลพิษได้อย่างท้าทึง ซึ่งสอดคล้องกับการปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนได้ทันต่อสถานการณ์ ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับกลไกการกำกับดูแลให้เกิดการใช้อำนาจตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอย่างเป็นธรรม เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขต่อผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

๑๓. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญเพื่อเป็นการลดขั้นตอนกระบวนการในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และแก้ไขอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้สามารถดำเนินการออกคำสั่งในการแก้ไขปัญหาการปล่อยมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรมได้อย่างรวดเร็วทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ในภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าว ไม่มีประเด็นขัดแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (สำนักงบประมาณ)

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ :

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดขั้นตอนกระบวนการในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดให้ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

สิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย ทำให้กระบวนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความล่าช้า ไม่ทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที สมควรลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานควบคุม ผลพิษจากแหล่งกำเนิด และเนื่องจากการออกคำสั่งในการแก้ปัญหาการปล่อยมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อันอาจทำให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ความรุนแรง ยิ่งขึ้นจากความล่าช้าของกระบวนการดังกล่าว สมควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง “บุคคลและชุมชนยื่นมีสิทธิ (๒) จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมาย บัญญัติ”

มาตรา ๔๗ รัฐต้อง “(๒) อนุรักษ์คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นที่ บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มี การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์ อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับ ประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ”

มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง “รัฐเพิ่งจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือ ปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือ การประกอบอาชีพโดยไม่ซักซ้ำเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงด้วยทุ กกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อบริบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐเพิ่งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมายังกระบวนการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐเพิ่งจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสม กับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

มาตรา ๒๕๘ ให้ดำเนินการปฏิรูประเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

ค. ด้านกฎหมาย

(๑) มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎหมาย หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อน วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตและระบบการดำเนินการโดยคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การทำงานเกิด ความคล่องตัว โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ”

ยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภากาแฟดล้อมของประเทศไทยมีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน 一直到 การพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยอย่างยั่งยืนต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทาง และเป้าหมายที่กำหนด

แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ก่อให้เกิดกระบวนการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นและทันต่อการแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที เพื่อให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมลดน้อยลง

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดขั้นตอนกระบวนการในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพพิษจากแหล่งกำเนิดให้ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย และการออกคำสั่งในการแก้ไขปัญหา การปล่อยมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งไม่สามารถแก้ไข ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ลดขั้นตอนการกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดและแก้ไขอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทั้งในกรณีโรงงาน อุตสาหกรรมและมีใช้โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีความรวดเร็วมาก ยิ่งขึ้นและทันต่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที ส่งผลให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมลดน้อยลง

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม

๕.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ

๕.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

นิ

ไม่

เหตุผลและความจำเป็น

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

นิ

ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

มีการกำหนดกรรมการโดยตำแหน่งเท่าที่จำเป็นโดยกำหนดเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของคณะกรรมการนั้นโดยตรง และกำหนดกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเท่าที่จำเป็นเฉพาะด้านที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของคณะกรรมการนั้นโดยตรง

๘. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

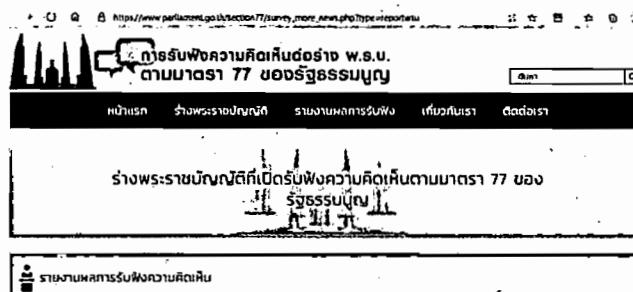
โทษปรับเป็นพนีย

โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

**ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจาก
ร่างพระราชบัญญัติ**

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร